

УДК 342.9: 614.2

Пуліна Т.В.¹, Маляренко А.Є.²

¹ д.е.н., проф. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-319м НУ «Запорізька політехніка»

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Основним завданням держави є забезпечення суспільними благами населення країни, для цього створена дієздатна комплексна система з нормативно правових актів яка буде забезпечувати функціонування системи як цілісного апарату, ця система базується на законах України, а також підзаконними актами та рівні галузевого та державного управління. Дієздатність та функціонування структури забезпечується наказами, вказівками і розпорядженнями в медичних закладах та їх підрозділах це є запорукою цілісності адміністративно – правового механізму функціонування охорони здоров'я населення України. [1]

Головною метою медичних реформ в Україні є покращення суспільного блага для громадян, які має на меті створення програм медичних гарантій - це є переліком медичних послуг та ліків, які оплачуються з державного бюджету. Право на охорону здоров'я - це перш за все забезпечення відповідного життєвого рівня. Крім того, це право передбачає також наявність безпечної для життя і здоров'я людини навколишнього природного середовища.

Для подолання кризових явищ в структурі здоров'я населення застосовуються профілактичні заходи, але існуюча проблема це є належне державне фінансування заходів та програм з охорони здоров'я так і у ефективному використанні виділених коштів консолідованого бюджету. На основах законодавства України базується ряд принципів про охорону здоров'я громадян.

До основоположних принципів будування дієвої структури охорони здоров'я відносяться такі пріоритетні напрямки як: дотримання прав і свобод людини і забезпечення її державними гарантіями. Одним із найважливішим є швидко доступність до медичної допомоги і належних послуг у сфері охорони здоров'я. Цільовим є відповідність соціально-економічного розвитку а також суспільна і наукова обґрунтованість. Актуальним питанням є матеріально-технічна і фінансова забезпеченість

та де централізованість державного управління, розвиток на кожній ланці самоврядування і самостійності працівників сфери охорони здоров'я на правовій і договірних основах. Ефективними діями держави можна вважати, коли співпадає інформаційний механізм охорони здоров'я населення – та якість надання послуг їх впорядкованості та інтегрованості, технологічного рівня, обладнання, технічної складової. Залучення громадськості до загальнонаціонального інформаційно-аналітичного механізму державного управління охороною здоров'я дозволить забезпечити ефективне функціонування державного апарату [2].

Визначити можна певну невідповідність державних гарантій яка відображається на практиці не можливістю їх здійснювати. Якщо розглядати на прикладі розвинених країн, ця проблема долається існуванням двох систем які майже не залежать одна від іншої, це державна медицина для неплатоспроможного населення в пакет якої входить мінімум необхідних послуг, та страхова система для середнього та вищого класів. Із за дуже дорогих технологій безкоштовна медицина яка гарантується Конституцією Україна стає практично не можливою. Тому закордонний досвід надання медичних послуг потрібно впроваджувати задля покращення надання медичних послуг громадянам, не залежно від фінансової складової.

Базовою структурою практичної медицини вважаються лікарні. За галузевою приналежністю виділяють відомчі лікарні і лікарні, які належать до системи Мінохоронздоров'я України; Поділяються за ознаками – обласні, міські, районні, міжрайонні лікарні. Заклади охорони здоров'я створюються безпосередньо підприємствами або установами і організаціями різних форм власності, вони можуть належати приватним особам з порядком існування необхідних кваліфікованих фахівців та необхідної матеріально-технічного забезпечення. За Законодавством України є порядок створення таких медичних закладів, до яких обов'язково має бути отримана державна реєстрація і акредитація і повинен бути присутній порядок ліцензування медичної і фармацевтичної практики.

В таких випадках держава підтримує індивідуальну підприємницьку діяльність, та заохочує певними держаними привілеями. Така підприємницька діяльність може реалізовуватися тільки за наявності спеціальної ліцензії, також за державними органами залишається призначення і звільнення з посади керівників охорони здоров'я, але незалежно від юридичного статусу цих установ керівництво ними може

здійснювати громадянин, який відповідає вимогам та кваліфікаціях встановлених державою [3].

Отже, слід зазначити, що в умовах демократичної держави формується, формується децентралізована система державного управління, із великим спектром використанням механізмів делегування повноважень вищих державних органів нижчим. Під механізмом управління розуміється складова частина системи державного управління, яка забезпечує вплив на чинники, від стану яких буде залагати результат дії управлінського об'єкта. До механізму державного управління як комплексної одиниці відносяться такі системи: економічних, мотиваційних, організаційних, політичних та правових засад. За виконання державного управління відповідає тісно пов'язані методи адміністративно-правового регулювання суспільних відносин. В сучасних умовах формування нових демократичних принципів сучасного суспільного життя, перебудови та зміни соціальних цінностей та цілей, в процесі побудови соціальної, правової держави та громадянського суспільства, важливого значення набуває питання про зміну самої доктрини адміністративного права та державного управління та охорони здоров'я.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Механізми державного управління охороною здоров'я в Україні Фуртак І. І. URL: http://medicallaw.org.ua/uploads/media/01_318_04.pdf (дата звернення: 09.04.2020)
2. Методи та механізм здійснення державного регулювання відносин у сфері охорони здоров'я. URL: http://medicallaw.org.ua/uploads/media/02_202_01.pdf (дата звернення: 09.04.2020)
3. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. Закон України від 24.02.1994 (зі змін. від 20.11.2004). URL: www.rada.gov.ua. (дата звернення: 09.04.2020)